

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 714 din data de 29.09.2021

Dosar nr. 346/2021

Petiția nr. 3423/10.05.2021

Petent:

Reclamat: Ministerul Transporturilor și Infrastructurii
Autoritatea Rutieră Română – ARR

Obiect: prevederi discriminatorii la art. 5 lit. a din Ordinul Ministrului Transporturilor nr. 733/2013 pentru aprobarea Normelor privind autorizarea școlilor de conducători auto și a instructorilor auto, a Normelor privind atestarea profesorilor de legislație rutieră și a instructorilor de conducere auto, a Metodologiei de organizare și desfășurare a cursurilor de pregătire teoretică și practică a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere, a Programei de școlarizare, precum și privind condițiile și obligațiile pentru pregătirea teoretică și practică a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

1.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamațiilor

2. **Ministerul Transporturilor și Infrastructurii** cu sediul în București, Bulevardul Dinicu Golescu nr. 38, sector 1

Autoritatea Rutieră Română – ARR cu sediul în București, Bulevardul Dinicu Golescu nr. 38, Etaj 8, Sector 1

II. Procedura de citare

3. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4. Prin adresa înregistrată sub nr. 3423/14.06.2021 a fost citat petentul, iar prin adresele înregistrate sub nr. 4509/14.06.2021 au fost citate părțile reclamate, fără un termen de audiere, din cauza contextului evoluției situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2.

5. Procedură legal îndeplinită.

6. Petentul, prin punctul de vedere înregistrat sub nr. 4849/28.06.2021, comunică că este de acord cu soluționarea dosarului în lipsă. Acesta este comunicat părților reclamate prin adresa înregistrată sub nr. 5034/02.07.2021.

7. Partea reclamată ARR depune punct de vedere înregistrat sub nr. 5041/05.07.2021 iar partea reclamată MTI depune punct de vedere înregistrat sub nr. 5173/08.07.2021. Ambele sunt comunicate petentului prin adresa înregistrată sub nr. 5336/15.07.2021.

8. Petentul depune concluzii scrise prin adresa înregistrată sub nr. 5395/19.07.2021

9. Concluzii scrise sunt depune și de partea reclamată MTI și înregistrate sub nr. 5561/23.07.2021, respectiv 5603/26.07.2021, dar și de partea reclamată ARR, înregistrate sub nr. 5863/04.08.2021.

III. Susținerile părților

Susținerile petentului

10. Prin petiția înregistrată sub nr. 3423/10.05.2021 petentul arată că este lector în transportul rutier pentru instruirea profesorilor de legislație și a instructorilor auto conform atestatului seria AL. nr. 2676, eliberat de către Ministerul Transporturilor Infrastructurii și Comunicațiilor prin Direcția Transport Rutier la data de 30.09.2020, și dorește clarificarea unor aspecte ce țin de discriminarea sa în raport cu legea specifică, OMT 1213/2015, în pe baza căreia a fost atestat ca lector și OMT 733/2013 actualizat - care nu-i permite să profeseze ca instructor auto și nici ca profesor de legislație rutieră.

11. OMT nr. 733/2013 actualizat prevede la Anexa 2, art. 5, lit. a) și art. 7 lit. a) că un lector trebuie "să aibă minim 25 de ani", petentul având 23 de ani împliniți, dar deținând titlul ierarhic superior.

12. Petentul se simte discriminat pe criteriul vârstă, prin faptul că i se îngrădește dreptul de a profesa (dreptul de a munci), adică de a instrui un cursant în vederea obținerii permisului auto, prin faptul că nu există procedură legală prin care să i se atribuie rangurile inferioare (profesor de legislație rutieră și cel de instructor auto) pe baza atestatului de lector.

13. Se menționează că lectorul de specialitate este acea persoană atestată care poate instrui alte persoane în vederea obținerii calificării sau calificărilor cerute (instructori auto, profesori de legislație, etc.) care trebuie să presteze 90 de ore de pregătire teoretică și 30 de ore de pregătire practică pentru cursanți.

14. A.R.R. este instituția care a inițiat și elaborat normele care au stat la baza elaborării OMT 733/2013, iar MTIC este instituția care a aprobat normele prin ordin de ministru și care nu a ținut cont de nicio propunere venită din partea partenerilor sociali.

15. Petentul a depus o petiție și la MITC pe site-ul <http://www.mt.gov.ro/web14/informatii-de-interes-public/e-petitie>, înregistrată sub nr. 15471/2563/2021, în care solicită modificarea art. 5 lit. a) din OMT nr. 733/2013 prin diminuarea limitei de vârstă (de la 25 de ani) pe care trebuie să o aibă un instructor auto care trebuie să formeze conducători auto, iar prin răspunsul primit arată că i se lezează calitatea sa de specialist în domeniu, neluându-se în calcul propunerea sa.

16. Depune în scrisuri.

Susținerile părții reclamate ARR

17. Prin punctul de vedere înregistrat sub nr. 5041/05.07.2021, partea reclamată precizează că, în ceea ce privește propunerea înaintată de petent către MTI, ARR nu a formulat niciun răspuns și nici nu a emis vreun punct de vedere către MTI pe acest subiect.

18. În ceea ce privește OMT nr. 733/2013, se precizează că instituția nu are competențe în ceea ce privește soluționarea celor reclamate de către petent, atâta timp cât actul normativ menționat nu a fost emis de A.R.R. Mai mult, condiția de vârstă se regăsește în toate actele normative anterioare, care au reglementat modalitatea de atestare profesională a instructorilor auto și a profesorilor de legislație, indiferent de autoritățile publice care au emis respectivele acte normative, iar la data publicării în Monitorul Oficial a O.M.T .nr. 733/2013 nu existau prevederi legislative privind atestarea lectorilor, O.M.T. nr. 1213 fiind emis ulterior, în anul 2015, de către aceeași autoritate publică de reglementare, respectiv Ministerul Transporturilor.

19. Prin concluziile scrise, partea reclamată invocă lipsa calității procesuale pasive pe considerentul că nu este inițiatorul ordinului la care face referire petentul, la dispozițiile art. 5 lit. a) și art.7 lit. a) din Anexa nr. 2 la Ordinul Ministrului Transporturilor nr. 733/2013 pentru aprobarea Normelor privind autorizarea școlilor de conducători auto și a instructorilor auto, a Normelor privind atestarea profesorilor de legislație rutieră și a instructorilor de conducere auto, a Metodologiei de organizare și desfășurare a cursurilor de pregătire teoretică și practică a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere, a Programei de școlarizare, precum și privind condițiile și obligațiile pentru pregătirea teoretică și practică a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere.

20. Raportat la acest aspect, se învederează faptul că textul de lege la care se face referire este emis de către ministrul transporturilor, așa cum este prevăzut de art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 24/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor.

21. Referitor la elaborarea OMT nr. 733/2013 se face precizarea că, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, prin art. 6 alin. (1) se stabilește faptul că *”Ministerul Transporturilor, în calitate de organ de specialitate al administrației publice centrale, autoritate de stat și de reglementare în domeniul transporturilor rutiere, reprezintă, în sensul prezentei ordonanțe, autoritatea competentă”*, iar în această calitate, conform art. 6, alin. (3), acesta *”în calitate de autoritate de stat în domeniul transporturilor rutiere, are următoarele atribuții: ...h) elaborează norme obligatorii privind pregătirea, examinarea și atestarea profesională a personalului de specialitate din domeniul transporturilor rutiere, respectiv a persoanelor desemnate să conducă permanent și efectiv activități de transport rutier, a consilierilor de siguranță, a conducătorilor auto, a profesorilor de legislație rutieră, a instructorilor de conducere auto, precum și a lectorilor necesari procesului de pregătire și perfecționare profesională a acestora.”*

22. În continuare, la art. 62, alin. (3) din ordonanța mai sus menționată, se stipulează faptul că *„Atestarea profesorilor de legislație rutieră și a instructorilor de conducere auto se face în condițiile stabilite de către autoritatea competentă prin norme.”*

23. Mai mult decât atât, chiar petentul arată că a formulat o petiție adresată Ministerului Transporturilor și Infrastructurii cu număr de înregistrare 15471/2563/2021 prin care a solicitat modificarea art. 5 lit. a din OMT nr.733/2013 și prin care i s-a răspuns faptul că la întocmirea acestor norme au fost consultate toate părțile interesate inclusiv asociații din domeniile educației și al psihologiei, concluzionând faptul că vârsta minimă de 25 de ani este vârsta minimă pe care trebuie să o aibă un instructor auto care trebuie să formeze conducători auto.

24. Pe fond, raportat la obiectul plângerii, respectiv la discriminarea pe criterii de vârstă care ar reieși din dispozițiile art. 5 lit. a) și art. 7 lit. a) din Anexa nr. 2 la OMT nr.733/2013, se apreciază că, prin inserarea condiției de vârstă minimă, respectiv 25 de ani, în vederea obținerii atestatului de instructor auto și a celui de profesor de

legislație nu reprezintă o discriminare pe criterii de vârstă ci reprezintă o condiție necesară în vederea efectuării unei profesii ce necesită un grad înalt de specializare.

25. Acest tip de reglementări, în sensul stabilirii unei limite de vârste pentru exercițiul unei profesii sau meserii ori pentru efectuarea unei anumite activități, este des uzitat atât în legislația noastră cât și cea a altor state fiind pe deplin justificate obiectiv de un scop legitim.

26. Se depun înscrișuri.

Susținerile părții reclamate MTI

27. Prin punctul de vedere înregistrat sub nr. 5173/08.07.2021, partea reclamată arată că, din propunerile formulate de către petent, reiese că este de acord ca accesul la profesia de instructor de conducere auto să se facă la vârsta de 25 de ani cu excepția absolvenților unei instituții de studii superioare de profil tehnic.

28. În sesizarea înaintată CNCD petentul face trimitere la o ierarhie a profesiilor, fără ca această ierarhie să fie reglementată în vreun act normativ, încercând să compare două profesii diferite reglementate prin două acte normative independente unul față de celălalt dar între care există și o serie de similitudini. În opinia petentului, instructorul de conducere auto și profesorul de legislație rutieră reprezintă profesii similare dar de rang inferior celei de lector pentru profesori de legislație rutieră și instructori de conducere auto. Se arată că actele normative comparate sunt **OMT nr. 733/2013** pentru aprobarea Normelor privind autorizarea școlilor de conducători auto și a instructorilor auto, a Normelor privind atestarea profesorilor de legislație rutieră și a instructorilor de conducere auto, a Metodologiei de organizare și desfășurare a cursurilor de pregătire teoretică și practică a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere, a Programei de școlarizare, precum și privind condițiile și obligațiile pentru pregătirea teoretică și practică a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere și **OMT nr. 1213/2015** pentru aprobarea Normelor privind atestarea profesională a lectorilor necesari procesului de pregătire și perfecționare profesională a personalului de specialitate din domeniul transportului rutier.

29. Dacă se generalizează similitudinile expuse de către petent ar însemna că lectorii pentru managerii de transport ar trebui să poată profesa ca manageri de transport, lectorii pentru consilierii de siguranță ar trebui să poată profesa ca și consilieri de siguranță, lectorii pentru conducătorii auto ar trebui să poată profesa ca și conducători auto, etc., cu toate că programele școlare, bibliografia examenelor și condițiile de promovare sunt diferite pentru fiecare dintre meseriile enumerate și, bineînțeles, reglementate prin acte normative diferite atât la nivel european cât și național.

30. Se depun înscrișuri

IV. Cadrul legal aplicabil

31. Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

✓ Constituția României

Art. 1 alin. (3)

„România este stat de drept, democratic și social în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.”

Art. 4 alin. (2)

„România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.”

Art. 16 – Egalitatea în drepturi

” (1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.

(3) Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate, în condițiile legii, de persoanele care au cetățenia română și domiciliul în țară. Statul român garantează egalitatea de șanse între femei și bărbați pentru ocuparea acestor funcții și demnități.

(4) În condițiile aderării României la Uniunea Europeană, cetățenii Uniunii care îndeplinesc cerințele legii organice au dreptul de a alege și de a fi aleși în autoritățile administrației publice locale.”

✓ O.G 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată²

Art. 2 *„(1) În prezenta ordonanță, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex sau orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată sau orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”*

✓ Ordinul nr.144/2008 privind procedura de soluționare a petițiilor și sesizărilor

✓ Ordinul nr. 733/2013 pentru aprobarea Normelor privind autorizarea școlilor de conducători auto și a instructorilor auto, a Normelor privind atestarea profesorilor de legislație rutieră și a instructorilor de conducere auto, a Metodologiei de organizare și desfășurare a cursurilor de pregătire teoretică și practică a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere, a Programei de școlarizare, precum și privind condițiile și obligațiile pentru pregătirea teoretică și practică a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere

✓ Ordinul nr. 1213/2015 pentru aprobarea Normelor privind atestarea profesională a lectorilor necesari procesului de pregătire și perfecționare profesională a personalului de specialitate din domeniul transportului rutier

✓ Convenția Europeană a Drepturilor Omului,

Art 14 *„Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională și socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație”.*

✓ Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului

Art. 1 prevede interzicerea generală a discriminării: *„Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională”*

sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație."

V. Motivele de fapt și de drept

32. Luând act de obiectul petiției, astfel cum este formulat, Colegiul urmează a analiza excepția lipsei calității procesuale pasive invocată de ARR. În acest sens, Colegiul director reține că în speță se invocă o posibilă faptă de discriminare privind vârsta minimă pe care trebuie să o aibă un instructor auto care trebuie să formeze conducători auto, vârsta de la care poate profesa în vederea obținerii atestatului de instructor auto și a celui de profesor de legislație.

33. Colegiul reține precizările făcute de către ARR privitoare la faptul că aspectele care fac obiectul petiției nu sunt de natură să atragă calitatea acestuia de parte reclamată, neputând fi prezumată existența unei discriminări directe sau indirecte din partea acestuia, instituția neavând competențe în ceea ce privește soluționarea celor reclamate de către petent, atâta timp cât actul normativ menționat, nu a fost emis de A.R.R.

34. Având în vedere considerentele expuse mai sus, Colegiul director urmează a admite excepția lipsei calității procesuale pasive a A.R.R. pe considerentul că nu este inițiatorul ordinului la care face referire petentul, în speță Ordinul Ministrului Transporturilor nr. 733/2013 pentru aprobarea Normelor privind autorizarea școlilor de conducători auto și a instructorilor auto, a Normelor privind atestarea profesorilor de legislație rutieră și a instructorilor de conducere auto, a Metodologiei de organizare și desfășurare a cursurilor de pregătire teoretică și practică a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere, a Programei de școlarizare, precum și privind condițiile și obligațiile pentru pregătirea teoretică și practică a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere.

35. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare republicată. Astfel, Colegiul analizează în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000.

36. Potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, prin discriminare se înțelege acel tratament diferențiat ce are la bază un criteriu, dintre cele prevăzute în lege, și care are drept scop sau efect un tratament injust raportat la o speță dată. Conform art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare *"orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată,*

care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

37. Având în vedere obiectul plângerii, Colegiul director analizează dacă în cazul semnalat de petent se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare. Pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind discriminatorie aceasta trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

- a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile;
- b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată;
- c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;
- d) Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop să nu fie adecvate și necesare.

38. Colegiul director reține că petentul consideră discriminatoriu prevederile art. 5 lit. a) din OMT nr. 733/2013 pentru aprobarea Normelor privind autorizarea școlilor de conducători auto și a instructorilor auto, a Normelor privind atestarea profesorilor de legislație rutieră și a instructorilor de conducere auto, a Metodologiei de organizare și desfășurare a cursurilor de pregătire teoretică și practică a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere, a Programei de școlarizare, precum și privind condițiile și obligațiile pentru pregătirea teoretică și practică a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere, pentru că acesta nu are vârsta de 25 de ani.

39. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. nr. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. (1) deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. (1), și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile, dar care sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

40. Analiza diferențierii se realizează prin compararea a două situații (art. 1 alin. (3) al O.G. nr. 137/2000: „exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile”).

41. Prin nediferențiere judecătoria Curții Europene a Drepturilor Omului înțeleg în primul rând tratamentul egal al persoanelor care se află în situație similară sau analoagă: „art. 14 protejează persoanele plasate în situație similară” (Marckx împotriva Belgiei, 13 iunie 1979, §32) sau „analoagă” (Van der Musselle împotriva Belgiei, 23 noiembrie 1983, §46) ori „relevant similară” (Fredin împotriva Suediei, 18 februarie 1991, §60), ulterior fiind utilizată sintagma „analoagă ori relevant similară” (Sheffield și Horsham împotriva Regatului Unit, 30 iulie 1998, §75).

42. Colegiul director reține că, în conformitate cu jurisprudența CEDO, statele contractante au o marjă de apreciere în a stabili dacă și în ce măsură diferențele în

situații de altfel similare justifică un tratament diferit în drept. Marja de apreciere variază în funcție de împrejurări, obiectul și fondul cauzei. (Rasmussen împotriva Danemarcei, 28 noiembrie 1984, §40). Chiar dacă statele au o marjă de apreciere, justificarea trebuie evaluată în raport cu principiile care prevalează în mod normal într-o societate democratică (Ünal Tekeli împotriva Turciei, 16 noiembrie 2004, §50). Marja de apreciere este mai largă în domeniul măsurilor generale de strategii economice sau sociale, întrucât autoritățile naționale sunt cele care cunosc mai bine decât o instanță internațională care sunt interesele publice în domeniul economic și social (Zeman împotriva Austriei, 29 iunie 2006, §33).

43. Colegiul director a analizat petiția, având în vedere elementele constitutive ale unei fapte de discriminare. Astfel, Colegiul director a analizat existența unui tratament diferențiat între diferite persoane care se află în situații comparabile raportat la un criteriu de discriminare.

44. Colegiul director, analizând înscrisurile aflate la dosar, apreciază că se invocă un tratament diferențiat în ceea ce privește vârsta de la care se poate profesa ca instructor auto sau ca profesor de legislație rutieră.

45. Colegiul director reține că în speța de față petentul, are 23 de ani și este atestat ca lector, conform OMT 1213/2015 pentru aprobarea Normelor privind atestarea profesională a lectorilor necesari procesului de pregătire și perfecționare profesională a personalului de specialitate din domeniul transportului rutier, dar nu poate profesa ca instructor auto și nici ca profesor de legislație rutieră, neavând vârsta prevăzută de lege.

46. Colegiul director analizează faptele sesizate din perspectiva vârstei legale, de 25 de ani, este vârsta minimă pe care trebuie să o aibă un instructor auto care trebuie să formeze conducători auto și reprezintă o condiție necesară în vederea efectuării unei profesii. Din această perspectivă, Colegiul director constată că cele două categorii de posibili beneficiari nu se află în situații comparabile, deoarece persoanele peste această limită de vârstă necesită un grad înalt de specializare.

47. În consecință, avându-se în vedere justificarea obiectivă pe criteriul de vârstă, Colegiul director apreciază că plângerea, astfel cum este formulată, nu este de natură a evidenția niciun element de fapt care ar permite, sub aspectul scopului sau efectului creat, reținerea unui comportament factual de restricție, preferință, excludere sau deosebire aplicat direct petentului, în raport cu persoane aflate în situații analoge, din cauza unui criteriu determinat și care a avut drept consecință juridică afectarea unui drept prevăzut de lege în beneficiul său. Astfel, măsura este adecvată, necesară și proporțională, justificată obiectivă de un scop legitim.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției lipsei calității procesuale pasive a ARR
2. Nu se întrunesc elementele constitutive ale faptei de discriminare, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată; *nu sunt situații comparabile*; măsura este adecvată și necesară, justificată obiectivă de un scop legitim.
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii:

Nu este cazul.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 29.09.2021 au fost: ASZTALOS Csaba Ferenc - Membru, DIACONU Adrian – Membru (online), GRAMA Horia – Membru (online), HALLER István – Membru, LAZĂR Maria – Membru, MOȚA Maria – Membru (online), OLTEANU Cătălina – Membru, POPA Claudia Sorina – Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 / 24.03.2020.

**ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD**

*Data redactării: 15.12.2021
Redactată și motivată C.O./F.L.I.*

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată și Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu